

DELO

glasilo KPI za slovensko narodno manjšino

NAPROTI VOLITVAM

Po ustavnih določilih bi se danja mandatna doba lahko trajala do meseca maja in politične volitve bi se potemtakem, lahko vršile v petih ali šestih mesecih. V resnici je politično vzdušje v večini strank ter v vladnih krogih takšno, da ga je že moč smatrati za volilno, dasiravno še ni takšno tudi politično vzdušje dežele. Vsa poglavitna vprašanja, o katerih se danes razpravlja, začeni, naravno, pri zakonodajnem programu parlamenta, pri terminih in vrstnem redu diskusij ter vladnih obveznostih glede teh vprašanj, vse to se danes obravnava, oziroma, gleda v funkciji bodočih voli-

ponovno stopi po isti poti po končanih volitvah. Na enak način je tudi med krščanskodemokratskimi voditelji še vedno predmet razprave, ali je — da bi nas «potisnili v krizo», nas «izolirali» in «tolkli» — bolj učinkovit napad z desnega centra, ali manever s programatičnimi nalogami, ki jih postavlja levica.

Zavračamo tak način obravnavanja trenutne politične situacije, ker smatramo, da je slab in škodljiv. Izhodiščna točka sleherne presoje, oziroma ocene mora temeljiti na realnem trenutnem položaju dežele; mora temeljiti na vprašanjih, ki se v tem položaju

je, kar je bilo glede na politično težo ukrepa pravilno, vendar pa, morda, ni bilo povsem pravilno glede na perspektive določenega razvojnega gospodarskega načrta. Glede tega sta v resnici bili bolj važni odprava spolovinarstva in pa, predvsem, uresničitev deželne ureditve. In prav tako važen je nadalje še neki drugi ukrep, o katerem se malo govori, a bi moral zagotoviti določene korenite spremembe v režimu zazidljivih parcel. Odprava spolovinarstva predstavlja dejansko ukrep, ki bi mogel, če bi se ga naglo in dobro uresničilo, dati novega zagona vsej nacionalni ekonomiji. Nov režim v pogledu zazidljivih parcel pa je potreben, da bi se omogočil občutek olajšanja tako pri množicah mestnih ljudi kot občinskimi upravami velikih mest. Kar zadeva deželno ureditev, pa ga ni zagovornika načrtovalne politike ekonomskega razvoja, tudi najbolj zmernega ne, ki bi se ne postavil na stališče nujne razčlenitve takšne politike na

(Nadaljevanje na 4. strani)

◆ PALMIRO TOGLIATTI ◆

tev. Razlogi splošnega zanimanja postajajo čedalje bolj zabrisani, dokler povsem ne izginejo. Stališča, ki se zavzemajo, in sklepi, ki jih ena ali druga stran skuša doseči, se porajajo iz zapletene igre okrog razmišljanja glede posledic, ki bi jih ta ali oni ukrep utegnil imeti za volilno usodo te ali one stranke. Ali bo vladajoča stranka utrpela določene izgube v korist desnice, v prid liberalcev, če bo nadaljevala — kot bi bilo logično in celo v skladu z vladnim programom — s pravico potrebnih instrumentov za uresničitev deželne ureditve? In, ali bi zakon, ki naj dežansko odpravi spolovinarstvo, pripeljal ali ne do reperkusij, ki jih je že enkrat pred časom povzročil prvi izvleček agrarnih zakonov? Tako se torej, vprašanja, ki sodijo med najvažnejša življenjska vprašanja naroda in še posebno delovnih množic, spreminjajo ter obravnavajo na neki docela bedni instrumentalni ravni. Velika glasila javnega mnenja potiskajo na to raven celokupno vprašanje perspektiv sedanje vlade, postavljajoč, naravno, kot je njihova dolžnost, v središče pozornosti vprašanje naše partije, katere moč, vitalnost in strnjjenost, ponovno potrjene na našem kongresu, so kot trn v očesu pre mnogih ljudi. In v tem primeru, da bi se pred množicami bolje borili proti nam, razpravljajo, ali je, kot jim to svetujejo vse konservativne sile, socialistični stranki bolj v prid, da vztraja na svojem dosedanem položaju podpiranja vlade, ali pa, da se mu v kolikor bi se tako lahko ognila kritikam z leve, začasno odpove s tem, da

porajajo, ki vznemirjajo in zaskrblijo državljane; na vprašanjih, ki zanje delovne množice od davna zahtevajo ustrezno rešitev. Tako se, torej, v deželi kopičijo številni razlogi vznemirjenosti, predvsem razlogi ekonomskega značaja, bodisi v splošni obliki, ali pa takšni, ki se nanašajo na posamezne važne panoge in področja dežele. Zelo dvomljivo je, da bi govori predsednika ministrskega sveta, v katerih ta z določenim namenom, kot običajno, povečuje gospodarski čudež, in pa grmade tiskanega materiala, s katerimi vladajoča stranka namerava zasuti volilce, še mogli umeti svoj učinek. Kje so ukrepi, ki so bili priznani za nujne, da bi se načela in rešila protislovja, katera je rodil sam industrijski razvoj, da bi se odpravila grozljiva neravnovesja, da bi se rešila vprašanja, ki so se zaostri-la mnogo bolj, kot je mogel kdo to kdajkoli predvidevati? Trije veliki ekonomski in politični ukrepi so bili najavljeni od vlade levega centra kot vsebina in osnovna smer celotne akcije na tem področju: nacionalizacija električne industrije, odprava spolovinarstva in uresničitev deželne ureditve. Govorilo se je o teh ukrepih kot o treh koordinatah, ki naj predstavljajo potrebne temelje ogrodja neke nove ekonomske politike, usmerjene na osnovi določenega načrta v rešitev najbolj zaostrenih vprašanj, s čemer naj bi se ustvarila podlaga za razvoj, kateri bi ustrezal interesom in težnjam vseh delovnih razredov.

Zatem se je začelo z nacionalizacijo električne industri-

S seje deželnega komiteja KPI

Načrt za gospodarski razvoj in sedanje naloge komunistov

28. decembra 1962 je bila v Trstu seja deželnega komiteja KPI za Julijsko krajino in Furlanijo. Na njej so razpravljali o načrtu za gospodarski razvoj dežele in o smernicah, ki jih je nakazal X. vsedrjavni kongres KPI.

Na tej seji je deželni komite odobril tudi delo deželnega odposlance na X. vsedrjavnem kongresu KPI in obenem zadolžil vse partijske organizacije in partije, naj seznanijo najširše ljudske množice s sklepi vsedrjavnega kongresa Partije. Poudaril je nujnost nadaljnjih akcij za dokončno odobritev deželnega statuta in za čimprejšnji sprejem zakona o deželnih volitvah. Podčrtal je tudi dejstvo, da se že sedanje postavljajo pred Partijo in pred vse demokratične sile nove naloge v zvezi z deželno programacijo, oblastjo bodočih deželnih organov in v borbi proti politiki monopolističnih skupin. Za demokratično programacijo, tako je nadalje poudaril deželni komite KPI, je nujno potrebna borba za omejitev vpliva monopolistične oblasti.

Deželni komite je podčrtal pomen akcij za spremembo investicijskih načrtov industrije IRI, za razvoj in koordiniranje kovinarske industrije

in pomorskih družb s preminentno državnimi koristmi, za obnovo in okrepitev zasebnega trgovskega ladjevja itd. Ti problemi naj bodo skupno z luškimi problemi, ustanovitvijo avtonomne tržaške luške ustanove, demokratičnih ustanov v drugih pristaniščih v deželi Furlanija-Julijska krajina ter z borbo proti manevrom monopolov, ki težijo za tem, da bi «privatizirali» to javno področje, v središču akcij, ki jih bodo komunisti vršili v tem mesecu na območju dežele.

Deželni komite je razpravljal tudi o kmetijstvu in se zavzel za demokratično agrarno reformo, ki naj otme to važno področje gospodarstva dežele izpod oblasti monopolov. Zato se bo še nadalje zavzemal tudi za ustanovitev deželne ustanove za razvoj kmetijstva.

Deželni komite je pozval vse partijske organizacije in vse partije, naj pomnožijo svoje iniciative in svojo dejavnost tudi za povečanje organizirane sile KPI in njenega vpliva, kar je predpogoj za napredovanje borbe za mir, za dejansko preusmeritev na levo ter za gospodarski in socialni napredek v deželi in vsej državi.

Titovo poročilo o obisku v SZ

Maršal Tito je pretekli teden govoril delavcem in namoščencem velike beograjske tovarne «Ivo Ribar». Ko je obravnaval pomen njegovega nedavnega obiska v Sovjetski zvezi, je med drugim dejal:

«Smatram za svojo dolžnost, da vam in vsem delovnim kolektivom, vsemu našemu delavskemu razredu sporočim najtoplejše pozdrave tistih delovnih kolektivov, ki smo jih obiskali v Sovjetski zvezi, v Moskvi, Volgogradu in Kijevu. Delavci Sovjetske zveze pošiljajo najtoplejše pozdrave jugoslovanskim delavcem, žele jim srečno novo leto in velike uspehe pri graditvi socializma in komunizma.

Ne mislim tu podrobneje govoriti o tem, kaj vse smo tam videli, ker smo videli mnogo. Rad bi samo povedal, da je napravilo na nas izredno globok vtis vse, kar smo videli in da ljudje v Jugoslaviji nimajo prave predstave o tem, kakšna je zdaj Sovjetska zveza, kaj so napravili sovjetski delovni ljudje iz nekoč zaostale Rusije. Vse, kar smo videli in kar se gradi, je velikega obsega. Če povem, da znaša njihova letna proizvodnja električne energije že kakih 400 milijard kwh, tedaj si lahko mislite, kako velikanska je ta elektro-energija, ker znaša naša proizvodnja samo kakih 11 milijard kwh. Volgogradska elektrarna daje na primer toliko električne energije, kolikor je dajejo vse elektrarne v Jugoslaviji. Dvorana, kjer stoje generatorji in turbine, je dolga kakih 750 metrov.

To so velikanska dela, ki so jih uresničili sovjetski delavci

Ohranitev miru je enotna misel sovjetskih ljudi

in tehniki, sovjetski znanstveniki in inženirji. Ali da omenim drug primer. Medtem ko izdelamo mi približno poldruge milijon ton jekla, ga izdelajo tam kakih 70 milijonov ton, a že prihodnje leto se bo povečala ta proizvodnja za kakih 10 milijonov ton. Tudi s tem bi rad povedal, da ima vse to pri njih velikanski obseg in da so njihovi ljudje vsemu temu kos. Res imajo še težave v pogledu proizvodnje blaga za široko potrošnjo, toda upoštevati moramo, da morajo obuti in obleči 220 milijonov ljudi. Vzlic temu pa so dobro oblečeni in nič človeka ne moti, da v njihovih trgovinah ni mnogo luksuznih stvari, toda tam so začeli uspešno reševati tudi te probleme.

V Sovjetski zvezi je napravila na nas najgloblji vtis globoka vera vseh delavcev, da bodo še hitreje napredovali. Sovjetski ljudje, in sicer preprosti delavci in delavke, se sprašujejo in pravijo: dajte samo, da bo rešen mir. Delavci in delavke pravijo, da se jim godi dobro, da imajo stanovanja in drugo, čeprav tega ali onega še nimajo, zanima pa jih to, ali bo ohranjen mir. Ohranitev miru je, lahko rečemo, enotna misel sovjetskih ljudi.

To smo videli, in reči moram, da smo zelo veseli, da je prišlo do tega našega obiska, kakor so veseli tudi oni. Naše medsebojne odnose bomo razvijali na realistični osnovi, brez pretiranih pričakovanj. Mi bomo uveljavljali politično sodelovanje z vsemi deželami, toda težili bomo za tem, da bi imeli čim boljše, prijateljske odnose s Sovjetsko zvezo in z vsemi socialističnimi deželami in da bi z njimi čim bolj sodelovali.

O tem obisku je bilo mnogo špekulacij. Drži, da smo o marsičem govorili. Hruščov in jaz sva imela tudi razgovore med štirimi očmi. Tako sva tudi lahko drug drugemu povedala, kar nama leži na srcu, vse tisto, kar bi bilo treba storiti, da bi bili naši odnosi pravilni. Zdaj se nekateri vprašujejo, o čem smo se dogovarjali, in pravijo, da bo to že prišlo na dan. V naših razgovorih, ki so bili prežeti z razumevanjem, se nismo dogovarjali o ničemer drugem, razen o tem, da se bomo izogibali vsega, kar nas razdvaja, da ne bomo več dopustili preprirov, kakršni so bili in da se bomo naposled izogibali stvarim, ki ne bodo po volji ne eni ne drugi strani. Hkrati smo se dogovorili, da stvari, ki niso po volji ne enim ne drugim, ne bomo dramatizirali, marveč da se bomo realistično lotevali njihovega odstranjanja.

Iz Sovjetske zveze smo se vrnili zadovoljni, in lahko rečem, da ima naš delavski razred in vse naše ljudstvo v sovjetskih delovnih ljudeh svoje velike prijatelje. Drugače tudi ne more biti, kajti naš cilj je skupen — uresničenje socializma in v končni liniji komunizma».

D. 10.1.63/22

POLITIKA

NOVOLETNI GOVORI
IN POSLANICE
DRŽAVNIKOV

HRUSCOV je na nekem sprejemu v Moskvi ob zaključku 1962. med drugim poudaril:

«Čas dela za nas. Tudi Afrika se razvija v smeri socializma. Morda sedaj to ne prihaja še toliko do izraza, toda to se bo zgodilo, ker ni druge poti».

V svojem govoru je Hruščov nadalje dejal, da bi bila atomska vojna prava norost. Dejajle: «Mi nečemo graditi komunizma na ruševinah in na pepelu. Komunisti ne bodo zmagali s topovi, ne z raketa in ne z atomskim orožjem, temveč z razumom. Mi hočemo mir in se borimo za mir, zato hočemo tudi razorožitev».

Toda nauk s kubansko krizo nam je pokazal, da moramo biti budni in da moramo opremiti sovjetske oborožene sile z novim modernim orožjem. Če hočemo kapitalisti mir je prav, toda če nas bodo napadli, bodo uničeni».

★

BREZNJEV IN HRUSCOV sta v brzjavki, ki sta jo poslala ljudstvu in predsedniku ZDA izrazila upanje, da se bodo odnosi med obema državama v novem letu izboljšali in da se bodo povečali skupni napori za izboljšanje mednarodnega položaja v korist vsega človeštva. Sedaj narodi pričakujejo naše odločne napore — tako je nadalje poudarjeno v tej novoletni brzjavki — za rešitev nujnih vprašanj, in da se zajamči življenje v miru na tej zemlji.

★

CUENLAJ je v voščilu vsem narodom sveta med drugim poudaril: «Toplo pozdravljam velike uspehe narodov vsega sveta, v njihovi borbi proti imperialistični napadalni in vojnonetilski politiki ZDA in za obrambo svetovnega mira».

★

DE GAULE je v govoru, ki ga je imel po radiu med drugim dejal, da je Francija okrepila državno varnost in varnost svobodnega sveta s tem, da je začela ustvarjati moderno narodno obrambo. Omenil je tudi možnost, da se ohrani mir na svetu ter izrazil željo, naj bi moderna Francija imela 100 milijonov prebivalcev.

★

SEJNI je v svoji novoletni poslanici med drugim poudaril, da je Italija tudi v preteklem letu nadaljevala z dajanjem svojega prispevka stvari miru v svobodi in varnosti in mednarodnem sodelovanju. Izrazil je svojo solidarnost z zahodnimi državami ter dodal, da evropska integracija konkretizira evropsko gospodarsko skupnost. Nadalje je Segni podčrtal, da je sodelovanje med razredi v Italiji usmerjeno k napredku vseh, k utrditvi razvoja proizvodnje in dvigu narodnega dohodka. Priznal je tudi, da v Italiji še niso bili doseženi tisti smotri, ki jih vsebuje republiška ustava glede napredka in socialne pravičnosti.

Iz Trsta:

Razgibanost sindikalnega delovanja

Leta 1962 je bilo sindikalno delovanje tudi na Tržaškem zelo razgibano. Skoraj vse najvažnejše kategorije delavcev in uslužbencev so v tem letu obnovile svoje delovne pogodbe ali pa so na tem, da jih obnove.

Državni uradniki so dosegli pomembno povišanje plač. Samo šolnikom se ni še posrečilo doseči tozadevnega sporazuma.

Če pomislimo, da so celo sodniki stavkali v tem letu, si tem lažje ustvarimo jasnejšo sliko o razgibanosti in napredovanju na sindikalnem področju.

Nedvomno je bila tudi letos najpomembnejša sindikalna borba delavcev kovinarske stroke. V vsej državi se je te borbe udeležilo nad poldrugim milijon delavcev. Kovinarji so ločeni v dve veliki skupini, t.j. v skupino državnih podjetij (IRI) in v skupino zasebnih podjetij, ki so včlanjena v združenju italijanskih industrijcev (Confindustria). Prvi skupini je uspelo izbojevati poviške mezd od 10 do 12 in celo še več odstotkov ter priznanje demokratičnih pravic v notranjosti podjetij, druga skupina pa še vedno nadaljuje borbo, ker delodajavci trdovratno vztrajajo pri odklanjanju delavskih zahtev. Za 4. januar 1963 je napovedano novo srečanje med sindikalnimi predstavniki in predstavniki Confindustrie. Naravno je, da sindikalisti ne bodo odstopili od zahtev, ki jih postavljajo delavci in če delodajavci ne bodo opustili svoje trme, bo prišlo do poostrene borbe zainteresirane delavske kategorije. Osrednje vodstvo CGIL je prav zato naslovilo na delavce poseben poziv k najširši enotnosti te kategorije.

Pristaniški delavci, ki so spomlad vodili ostro borbo proti ravnateljstvu tržaških Splošnih skladišč, in v kateri so izbojevali pomembno zmago, so sedaj v vsedravnem okviru zopet v agitaciji za izboljšanje delovne pogodbe.

Delavci in delavke tekstilne stroke so letos izbojevali pomembne mezdne poviške, sedaj pa zahtevajo dejansko uresničitev določil nove delovne pogodbe. Delodajavci se namreč upirajo tem določilom, čeprav so jih svojčas sprejeli. V glavnem gre za priznanje delovne kvalifikacije delavcev in delavk, ki delajo ob tekočem traku.

Letos smo bili tudi priča velikim borbam kmečkih delavcev in spolovinarjev v Italiji. Kmečki delavci in spolovinarji za zahtevali boljše ekonomsko stanje in normativno stanje.

Težko borbo vodijo tudi delavci gradbene stroke. Ta kategorija delavcev zahteva razna izboljšanja. Vsi smo sledili krvavim dogodkom, do katerih je prišlo v nekaterih mestih Italije, kjer so organi javne varnosti poskušali s silo zadušiti manifestacije gradbenikov.

Če v tem skopem pregledu ome-

nimo še nekatere druge kategorije delavcev, kot n. pr. trgovske nameščence, nameščence javnih lokalov, železničarje in druge, lahko trdimo, da je borba delavskih množic v tem letu dosegla mnogo večji obseg kot prejšnja leta.

Prepričani smo, da se bodo delavci vselej zavedali dejstva, da če so razne stroke dosegle več ali manj vidna izboljšanja, je do tega prišlo predvsem po zaslugi enotnosti v delavskih vrstah.

Naj bo tudi leto 1963, leto delavskega gibanja v znamenju razredne zavesti in tiste sile, ki se imenuje: Enotnost, kar je predpogoj za doseg sindikalnih pravic in svoboščin ter vedno večjih vsestranskih uspehov.

FRANC GOMBAC

TRZIC

PROBLEM PRISTANIŠKE CONE

Na prvi letošnji seji goriškega pokrajinskega sveta, ki bo jutri, bi morali razpravljati med drugim tudi o problemih Tržiča. Svetovavca Bergomas in PaPais sta namreč že pred časom predložila resolucijo o položaju v tržiškem podjetju OET. Prav tako bi moral pokrajinski svet razpravljati o vprašanju tržiške pristaniške cone. Obstajata namreč dva predloga o rešitvi tega problema. Prvi predlog predvideva ustanovitev pristaniškega konzorcija, drugi pa ustanovitev posebne delniške družbe, ki naj bi upravljala to pristaniško cono.

Zdi se, da bo diskusija o rešitvi tega vprašanja dolga.

Gorica:

Občinski odbor je v krizi

V goriškem občinskem odboru, ki so ga sestavljali demokristjani in socialdemokrati, je že pred več tedni nastala kriza. Oba socialdemokratska odbornika sta odstopila. Do tega je prišlo po razpravi o problemu municipalizacije goriške trošarinske izterjevalnice. Municipalizacijo so zahtevali komunisti in socialisti. Demokristjanski odborniki pa so vztrajali v zahtevi, naj se izterjevalnica še za nadaljnjih pet let da v zakup agenciji INGIP. S tem so jasno pokazali, da so proti municipalizaciji.

Socialdemokrati se s stališčem demokristjanskih voditeljev ne strinjajo. Izjavili so, da hočejo municipalizacijo trošarinske izterjevalnice. V skrajnem primeru pa bi bili zato, da se municipalizacijo odloži le za dve leti. To izjavo je dal pokrajinski tajnik socialdemokratske stranke, ki je bil obenem tudi občinski odbornik.

Ko je do tega prišlo, so komunistični svetovavci predlagali, naj se odstop socialdemokratskih odbornikov postavi na glasovanje. Toda tudi s tem predlogom se demokristjani niso strinjali. Vztrajali so, naj se o problemu še nadalje razpravlja.

Kot vedno je bil tudi tokrat liparski svetovavec dr. Sfiligoj na strani demokristjanov.

Kakšen bo izhod iz sedanje krize?

Tudi tokrat je liparski svetovavec Sfiligoj na strani demokristjanov

To vprašanje živo zanima goriške občane. Nekateri predvidevajo, da se bo podobna kriza razširila tudi na Tržič ali celo na goriški pokrajinski svet, kjer socialdemokrati sodelujejo v upravah. Znan stvar je namreč, da so bili vsi trije odbori ustanovljeni na podlagi enotnega sporazuma. Drugi so govorili, da se bo kriza rešila s ponovno vrnitvijo socialdemokratskih odbornikov v občinsko upravo. Toda prav to bi bilo nerodno izgledalo in bi kompromitiralo socialdemokrate.

Iz vrst socialdemokratskih krogov je prišla vest, da je njihovo sodelovanje z demokristjani zelo težko. Tako je namreč izjavil eden izmed najvplivnejših goriških socialdemokratskih voditeljev. Demokristjani ne upoštevajo zahtev svojih zaveznikov in jih postavljajo pred izvršena dejstva. To ni seveda nobena novost, saj so podobne pritožbe prišle na dan tudi na zadnjem pokrajinskem kongresu socialdemokratov v Gorici.

Krizo so skušali demokristjani zaenkrat rešiti tako, da so namesto odstopivših socialdemokratov postavili svoje ljudi. Ali bo to dokončna rešitev?

Delavske plače in draginja

Predsednik vlade Fanfani je na televizijski tiskovni konferenci ob zaključku leta 1962 izjavil, da je bil povišek plač skoraj vseh kategorij delavcev večji kot porast cen živil in drugih življenjskih potrebščin. Mi ne razpolagamo s točno lestvico, ki bi potrjevala, da je ta razlika v korist delovnih množic. Zato bomo na tem mestu navedli le odstotek poviška cen od leta 1960 do 1962. Ta povišek je znašal v Italiji 7,5%. Povprečne plače pa so se v tem času povišale od 6 do 8%.

Že ta primerjava nam omogoča takojšnjo ugotovitev, da je temeljila izjava predsednika vlade na netočnih podatkih.

Ta ugotovitev postane še bolj utemeljena, če podrobneje pogledamo pomerjave porasta nekaterih življenjskih potrebščin.

Prehrana (ozirajoč se na kmetijske pridelke) se je podražila za 6,05%, ostala prehrana pa za 3,52%; tekstil za 5,5%, druge življenjske potrebščine kar za 15,4%, javne služnosti za 4,1%, stanarina pa za 11,9% (tu je vzeta v poštev samo takoimenovana blokirana stanarina).

Po teh ugotovitvah pridemo kaj kmalu do zaključka, da se je kupna moč družinskih dohodkov znižala in da so bile torej pridobitve delavskega razreda razvrednotene.

Ti podatki veljajo na splošno za vsa država.

Toda če pogledamo sliko položaja na Tržaškem, pridemo do še bolj poraznih zaključkov. V tem pogledu so namreč delovni ljudje na Tržaškem na slabšem.

Podjetje ACEGAT je že povišalo cene električnega toka in sedaj se pripravlja na povišanje cen vseh drugih služnosti in sicer za skupni znesek 700 milijonov lir. Cene avtobusnih in tramvajskih prevozov so se povišale za 10 lir. Tramvajska uprava je na tem, da ukine celo takoimenovane rumene vozne listke, ki dajejo potnikom pravico do več voženj v teku ene ure in tedenske oziloma mesečne vozne karte.

Cene vodi se bodo zvišale od 34 na 48 lir za kubični meter

Uprava podjetja ACEGAT zahteva, da bi nove tarife stopile v veljavo že sedaj, t.j. od 1. januarja dalje. Če bi občinski svet odobril zahtevane poviške cen, do česar bi utegnili priti šele čez nekaj mesecev, bi potrošniki morali plačati občutne razlike, o.d.n. za ostanke.

Naše občinske svetovavce čaka v novem občinskem svetu težka naloga preprečiti te namere. Ko bo občinski svet razpravljal o teh problemih bomo dejansko videli kako se bodo obnašale razne politične skupine. Tedaj bomo videli kako s

(Nadaljevanje na 4. strani)

V nedeljo 15. decembra je bila na Opčinah spominska proslava Pinka Tomažiča in tovarišev, ki so bili ustreljeni pred 21 leti. Spominsko proslavo je organiziral etnotni krajevni odbor bivših političnih pregnancev in partizanov; na njej pa so govoril tov. Lucjan Padovan, Danilo Štubelj in Eugenio Laurenti. Kljub hudemu mrazu se je proslave udeležilo mnogo antifasistov iz mesta in bližnje okolice.

Obisk delegacije deželnega komiteja ZKM na Reki in v Istri

Pretekli teden je delegacija komunistične mladine iz Julijske krajine in Furlanije obiskala nekatera področja Ljudske republike Hrvaške. Reportažo o tem obisku nam je napisal eden izmed članov te delegacije. Ker smo jo prejeli, ko je bila naša prejšnja številka v tisku, jo objavljamo šele danes.

Delegacija komunistične mladine iz naše dežele, katero je vodil tov. Sergio Perini iz Trsta, je obiskala najprej Reko, kjer se je seznanila s problemi italijanske manjšine in z načinom, kako se rešujejo problemi te manjšine.

Delegacija se je srečala z voditelji Italijanske unije v reškem italijanskem kulturnem krožku. Zelo koristen je bil tudi obisk v italijanski gimnaziji in razgovor, ki so ga imeli naši deželni odposlanci ZKM s predstavniki reških Italijanov tudi na sedežu založbe EDIT. Ta založba izdaja italijanske knjige, italijanski dnevnik, kulturno revijo, ki izhaja dvakrat na mesec in mesečnik za otroke.

Na splošno je že v prvi fazi obiskov in srečanj postalo jasno, da so kulturne tradicije italijanske etnične manjšine dobro zaščitene, da so ta problem rešili načrtno ter z de-

janskim sodelovanjem med Hrvatini in Italijani, ki skupno iščejo najboljše oblike za doseg skupnega cilja socialistične družbe.

V Rovinju, Poreču in Puli, ki jih je delegacija obiskala po odhodu z Reke, so bili objasnjeni splošnejši problemi hrvaške ljudske republike in jugoslovanske države. Obisk liceja v Rovinju je n.p.r. naši delegaciji omogočil, da je spoznala dejansko fiziognomijo in artikulacijo šolstva v Jugoslaviji in metode poučevanja.

V tem mestu se je naša delegacija srečala tudi s tajnikom občinskega ljudskega odbora. Ta je naši delegaciji objasnil specifične krajevne in splošne probleme občinskega ustroja, kakor tudi ustroja demokratičnih in predstavniških organizmov.

V Puli so naši delegati obiskali ladjedelnico ter se seznanili s problemi delavske samouprave v tovarnah. Obisk v tem mestu je našim mladincem omogočil, da so se seznanili tudi z ekonomskimi problemi. Problemi zasebne kmetijske posesti, o čemer se je v preteklosti mnogo razpravljalo tudi na ideološkem področju, so bili predmet zadnjega delovnega sestanka med našo delegacijo in

4. obletnica kubanske revolucije

2. januarja so na Kubi slovesno proslavljali četrto obletnico zmage revolucije. V Havani je bila ob tej priliki velika vojaška parada, Fidel Castro pa je govoril na velikem zborovanju. V svojem govoru je med drugim poudaril, da so imperialisti z neodgovornimi dejanji potisnili svet na rob katastrofe in da še vedno ogražajo Kubo. Moskvska «Pravda» je v članku posvečenem kubanski revoluciji podčrtala, da SZ stoji na strani Kube in da je ne bo nikoli pustila v težavah. Na gornji sliki Hruščov in Fidel Castro.

predstavniki Ljudske mladine hrvaške republike.

Dobra volja in duh medsebojnega razumevanja sta vladala pri vseh srečanjih italijanskih mladih komunistov z

mladini hrvaškimi komunisti.

Trdno sem prepričan, da se mora nadaljevati po začetni poti in da se morajo v bodoče še bolj razviti dobri odnosi med obema državama. Tudi zato je naša delegacija povabila delegacijo hrvaške mladine, naj čimprej obiše našo deželo.

PISANI SVET

Rekord sovjetskega letala „TU-114“

Sovjetsko potniško letalo «TU-114» je preletelo razdaljo od Havane do Moskve, to je 11.000 km, ne da bi se spustilo. S tem je postavilo nov rekord v civilnem letalskem prometu. To razdaljo je preletelo v 14 urah s povprečno hitrostjo 800 km na uro. S tem je bila odprta redna zračna linija med Kubo in ZSSR. Letalo je letelo v višini 11.000 m. Letalo «TU-114» lahko sprejme 170 potnikov. Uporabljajo ga samo za daljše relacije.

Odkritje bogate železne rude v Sibiriji

V severnem delu irkutskega okrožja v Sibiriji je lovec Fedor Vološin po zaključju odkril bogato ležišče železne rude. Ko se je hotel orientirati sredi pokrajine — bil je kakih sto kilometrov od svoje lovske kočice — je nenadoma ugotovil, da mu igla na kompasu nenavadno poskakuje. Ker je vedel, da je to zanesljivo znamenje železne rude v bližini, je po vrnitvi obvestil strokovnjake. Prišli so geologi, ki so ugotovili velikanske množine dragocene rude: vsaj pol milijarde ton s 45 odstotki čistega železa. Posebno ugodno je, da se začena ležišča rude tik pod zemeljsko površino, tako da ga bo mogoče izkoriščati na dnevnem kopu.

Naročite se na "DELO"

Pomenek o šolskih problemih

Naloge modernega sindikata

2

Tik pred božičnimi počitnicami so sindikalne organizacije učiteljev in profesorjev napovedale, da se bodo šolniki vzdržali ocenjevanja za prvo trimesečje, ker vlada noče sprejeti pravičnih zahtev te kategorije. Že leta smo pričali neverjetnemu dejstvu: sindikati vprašajo tisoč, vlada da pet sto. Pri tem pa poklic šolnika pada in postaja vedno bolj negotov. Če se v nekaj letih razmere ne bodo spremenile, ne bodo zadoščali več niti univerzitetni študentje, ki že danes poučujejo na maršakerih šolah. Število profesorjev pada. To se vidi vedno jasneje iz zadnjih natečajev. Medtem ko je bilo pred leti izredno dosti prosvincev za majhno število stolic (celo 1500 konkurentov za 6 prostih mest), se je v zadnjem času stanje zelo spremenilo; na pr. tile so padatki, nekaterih natečajev v letu 1962.: za «Lettere» na srednjih šolah 4000 stolic in 2000 prosvincev; za italijanščino, latinščino, zgodovino na licejih 600 stolic in 496 konkurentov; da ne govorimo o tehničnih predmetih, kjer je pomanjkanje učnih moči že kronično. To se pravi, da ni nobenih konkretnih ukrepov za pridobivanje novega šolskega kadra! In predvsem od ekonomskega stanja šolnikov je odvisna prihodnost tega poklica. Šola bo kos vedno večjim zahte-

vam današnje dobe, če bodo v njej delovali šolniki, ki bodo znali dostojno rešiti svoje vzgojno-izobrazbeno delo. To se pravi, če se bodo intelektualno razvijali, če bodo čitali in se strokovno in pedagoško usposabljali. Toda če hočemo, da bo šola imela take učitelje in profesorje, če hočemo, da bo pritegnila mlade moči k poučevanju, potem mora biti šolnikom tudi zagotovljeno dostojno ekonomsko stanje, da ne bodo primorani dajati privatne lekcije ali iskati še drugo zaposlitev.

Iz vsega tega se vidi, da spada vprašanje plač med osnovna vprašanja šolstva. Da vladi do sedaj ni bilo do tega, da bi rešila to vprašanje, je priča dejstvo, da so šolniki morali seči po skrajnem sredstvu, po stavki. Morali so.

Moč in enotnost kategorije se je pokazala že v prvi stavki, 25. januarja 1962, le da tedaj se je učiteljski sindikat niso udeležili, čeprav so nekateri učitelji vseeno spontano stavkali, kar je dokazalo, da bi volja baze lahko prisilila vodstvo, da enotno nastopi z ostalimi sindikalnimi zvezami, kar se je pozneje tudi zgodilo. Naslednje stavke, ki so jih oklicala enotno vsa sindikalna združenja, so se vršile maja in decembra. Slednja je bila prav kompaktna in je bilo število udeležencev zelo visoko; v Trstu sa-

mem je stavkalo 94% šolnikov.

Vseh stavk so se vedno udeležili tudi slovenski šolniki. Na osnovnih šolah se je učitelstvo vedno 100% vzdržalo pouka, na ostalih šolah pa je bila udeležba nižja. Pri tem pa je treba pomisliti, da je stanje več kot polovice slovenskih profesorjev ne samo začasno, ampak da so vsi ti profesorji še suplenti, to se pravi, da ne smejo manjkati več kot pet dni v letu. Četudi so bolni, jih lahko po treh dneh odsotnosti nadomesti do konca leta drug suplent.

Enotnost šolnikov je prisilila vlado, da je vzela v pretres ukrepe, ki so namenjeni šolnikom skupaj z onimi, ki se tičejo ostalih državnih uslužbencev; zato se bodo takoj po prazniških vršile ocenjevalne konference in bodo razdeljena spričevala.

Strogo sindikalno vprašanje šolnikov, kakor tudi novo stanje, v katerem se bo znašla nova poenotena srednja šola, narekujejo modernemu sindikatu, naj se ne omeji le na posredovanje med vlado in šolniki, na obrambo njihovih ekonomskih interesov, ampak naj poveže to vprašanje z življenjskimi zahtevami demokratičnega razvoja šolstva, v okviru splošnega demokratičnega razvoja v državi.

h.

Kultura

TRZASKO SLOVENSKO GLEDALIŠČE je za konec leta 1962 postavilo na oder komedijo francoskega avtorja Andreja Roussina: «Kadar se štoriklja zabava». Premiera komedije je bila preteklo soboto zvečer v tržaškem Avditoriju. V igri nastopajo: Jožko Lukeš kot Charles Jacquet, Zlata Rodoškova kot Olympia, žena Jacquetova, Miranda Caharija in Silvij Kobal kot odrasla otoka zakoncev Jacquet in Mira Sardočeva kot njihova družinska sobarica. Delo je režiral Adrijan Rustja.

«VEČER VESELE PESMI» V TREBČAH. Tako se je glasil naslov zelo uspele pevsko-glasbene in šaljive prireditve, s katero so se Trebenci poslovili od starega leta. Prireditve je bila v tamkajšnjem Ljudskem domu pretekli petek zvečer. Na sporedu so bile številne pesmi in popevke, ki so jih peli Olga, Bruno, Marta, Tatjana, Rado, Katja in Gino. Pevce je spremljal kitarist Tulio s svojim orkestrom. Na prireditvi sta sodelovala tudi prof. Kjuder in prof. Križmančič, ki sta kot solista zaigrala na violini nekaj popularnih skladb. Ob zaključku sporeda je pevski zbor ob spremstvu orkestra zapel staro domačo kolednico «Bog vas živi», s katero so nastopajoči dejansko voščili vsem prisotnim srečno 1963. Občinstvo, ki je do zadnjega kottička napolnilo dvorano, je zelo hvaležno sprejelo tako lepo domačo prireditev in je izrazilo priznanje tudi organizatorju — žal, sedaj že pokojnemu učitelju Julijanu Colauttiju. Celoten spored sta napovedovala simpatična Dragica in Marčelo.

«TV-15» se imenuje novo glasilo Zveze združenj borcev narodnoosvobodilne vojne Slovenije, ki je začelo ob novem letu izhajati v Ljubljani. List bo kot petnajstdnevnik izhajal vsak drugi in četrti četrtek v mesecu. Prva — novoletna številka se je zelo lepo predstavila.

DELAVSKA UNIVERZA «DJURO SALAJ» v Beogradu je pred kratkim slavila desetletnico svojega obstoja. Iz poročila o njenem delovanju, ki je bilo za to priložnost objavljeno, je razvidno, da je razne tečaje, seminarje in predavanja na univerzi obiskalo več kot 250.000 slušateljev. Več kot 12.000 delavcev si je na tej univerzi pridobilo kvalifikacijo ali visoko kvalifikacijo, večerno šolo je končalo nad 1600 delavcev, pripravljavni tečaj za vpis na razne fakultete je prav tako obiskovalo nad 1600 delavcev.

«SOUZE JN SMEH», tako se glasi naslov pesniške zbirke tržaške dialektalne pesnice Marije Mijotove. Zbirko je založilo Založništvo tržaškega tiska pod pokroviteljstvom Slovenske kulturno-gospodarske zveze. Pesmi je izbral in uredil Jože Koren, uvod pa je napisal Vladimir Bartol. Knjiga je naprodaj v Tržaški knjigarni. Našim bralcem jo toplo priporočamo.

Togliatti: Naproti volitvam

(Nadaljevanje s 1. strani)

osnovi deželne ustanove. Toda, na kakšni stopnji razvoja se nahajamo v pogledu vseh teh področij? Nahajamo se daleč, v nekaterih primerih zelo, zelo daleč celo od samega začetka.

Bilo je potemtakem pravilno — in mi smo takrat to povedali — stališče tistih strank levega centra, ki so zahtevale takojšnjo odobritev nacionalizacije električne industrije, da bi se tako dejansko mogle z ustrezno hitrostjo postaviti ostale neobhodne osnove za nove smernice ekonomske politike. Napačno je bilo dopustiti, da se vprašanje odločilne politične vsebine spremeni v običajno vprašanje parlamentarnih terminov in počitnic. Danes se je prvotni zagon razpršil do takšne mere, da je minister La Malfa predlagal, naj se uresniči dežele odloži do leta 1965. Ta predlog je resen in težak prav zaradi tega, ker prihaja od tistega, ki se ne kaže le prepričanega regionalista (neglede na to, da je sodeloval v nič koliko vladah, ki so zakopale ustavno določbo, katera nalaga dolžnost uveljavitve deželne ureditve), marveč tudi ne bo mogel — razen na osnovi določenega splošnega dobrega poslovanja dežel — uresničiti neke demokratične politike gospodarskega razvoja. Isto je moč reči za probleme podeželja, kjer se vprašanje postavitve učinkovitih ustanov za razvoj in pa ono, ki zadeva deželno ureditev, javljata neločljivo povezana. S tem, da se podira eden opornikov — in v danem primeru gre za glavni opornik — se obenem podira tudi ves konstruktivni politični program levega centra, pri čemer ostaja dejavna samo njegova negativna in destruktivna plat, se pravi poizkus, da bi se zlo mila enotnost gibanja delovnih množic, v interesu, seveda, najbolj nazadnjaških političnih in socialnih krogov. Toda, ali ne odgovarja to dejanskim političnim namenom trenutne skupine krščanskodemokratskih voditeljev? Ali ne prihaja na ta način morda, do izraza ne več nekakšen levi center, temveč določena vrsta razširjenega centrizma, ki je v njem ponovno moč videti obrise starega centrizma?

Toda, vaša kritika ne drži, se nasproti nam v tem trenutku skuša zatrjevati, ta kritika je abstraktna in nestvarna, ker pač ne morete predložiti nobene druge rešitve, ki bi bila dobra ter uresničljiva. Kaj pa smo mi nasproti starim centrističnim vladam postavljali v obliki protipredlogov, če ne prav takšno gospodarsko in politično linijo, ki bi načela in na nov način rešila vprašanja demokracije in ona, ki zadevajo življenjske pogoje množic ter gospodarski razvoj? Kaj smo namesto sleparskega zakona predlagali, če ne dejansko obrambo in varovanje parlamentarnih institucij? In, ali se nismo filofašističnemu tambronizmu, napovedovalcu novega fašizma, zoperstavili z mogočno obnovitvijo idealov odporniškega gibanja na osno-

vi neke splošne mobilizacije množic? Od leta 1948 se na vodstvu dežele ves čas nahajajo nazadnjaške sile, ponekikrat prežete tudi z reakcionarnimi tendencami. Kdo pravi, da bi politična stvarnost morala obstajati v tem, da se s temi skupinami usedeš za mizo, kjer naj se zatem izpodbija ali iztrže centimeter več ali manj napredka ali reakcije? Zagovorniki tega posebnega tipa stvarnosti so v določenem trenutku bili primorani na dokaj grenka priznanja in kesanja. Nazadnjaška politika je bila potisnjena v slepo ulico, zdaj samo deloma, zdaj v bolj slošni obliki, zaradi mogočnih sunkov, ki so jo primorali na odstopanje in so prihajali od spodaj, od strani kmetov na Jugu ter industrijskih delavcev, zaradi obstoja in napredovanja določene demokratične in protifašistične zavesti, kakor tudi zaradi vztrajnih zahtev po novih ekonomskih in političnih usmeritvah. Poglavitna današnja naloga je nadaljevati po tej poti. In to bo, kakor je tudi že zdaj, naloga, ki nam jo narekuje bodoča volilna kampanja. To kampanjo je potrebno začeti takoj, oziroma je za nas, lahko rečemo, pravzaprav že začela z razpravami in sklepi našega kongresa. Te mora partija zdaj prenesti v življenje v obliki pojasnjevanja in ljudske agitacije, v obliki razvijanja in zavzemanja stališč glede novih vprašanj, v obliki organiziranja in ustvaritve najrazličnejših oblik gibanja delovnih množic, da bi se tako izsilil dejanski obrat na levo

Seveda, ne bi hotel, da bi kdo to razumel kot nekakšno vnaprej izrečeno obsodbo katerega si bodi stika med predstavniki delavskega in levičarskega gibanja z osebami in strujami, ki se danes postavljajo po robu razvoju, ki vodi po poti gospodarskega in socialnega napredka. Poudariti hočem le razliko med določeno diskusijo ter nekim delnim sporazumom na eni strani ter stalnim postopnim zapuščanjem lastnih stališč na drugi. Hočem samo podčrtati potrebo, da naj bi odločilni sunek za to, da se pravilno rešijo nekatera najvažnejša še nerešena vprašanja, prišel od gibanja delovnih množic.

Ansambel, ki je sodeloval na prireditvi, ki je bila v Trebčah ob zaključku leta 1962. To je bila, žal, poslednja prireditev, ki jo je organiziral učitelj Julijan Colautti.

Poravnajte naročnino!

Ob koncu leta vsako podjetje naredi svojo zaključno bilanco. Tudi «Delo» ima to navado. Ko smo v teh dneh pregledovali poslovne knjige, smo ugotovili, da je še mnogo računov odprtih. Stevilni naslovi, na katere pošljamo list, niso še poravnali dolgov. Zato jih še enkrat vljudno prosimo, naj to store čimprej. Izdajanje lista je združeno z velikimi stroški. Zato naša uprava potrebuje mnogo denarja, ako hoče zagotoviti redno izhajanje lista.

Tradicionalno «lučanje» v Boljuncu. Kot vsako leto so ga priredili tudi na minulo štefanovo. Novost pri zadnjem «lučanju» je bila v tem, da so bila dekleta oblečena v narodnih nošah. Tistim bravcem, ki tega boljunskega običaja še ne poznajo, naj povemo, da med «lučanjem» zmečejo dekleta na «Stefane» kupe pomaranč in jabolk.

Delavske plače in draginja

(Nadaljevanje z 2. strani)

bodo zadržali predstavniki skupin levega centra, zlasti republikanci in socialdemokrati. Ali bodo glasovali za predloge uprave ACEGAT — kar bi pomenilo glasovati v škodo revnejših slojev — ali pa bodo glasovale proti tem predlogom in razbile fronto centra, t.j. sodelovanje med demokratimi, republikanci in socialdemokrati?

Tu pa moramo pripomniti, da bi vzdržanje pri glasovanju o tem tako važnem problemu pomenila bistveno podporo sedanjim upraviteljem, oziroma glasovanje za predlog ACEGAT. Sedaj čakamo na preži tudi na one politične skupine, ki niso v večinski sestavi občinskega sveta a so v prejšnjih letih glasovale za večino in s tem omogočale obstoj dosedanje občinske uprave.

Včlanjevanje v Komunistično partijo in v Zvezo komunistične mladine

Včlanjevanje v našo Partijo je v polnem teku v vseh sekcijah. V nekaterih sekcijah so že razdelili izkaznice za 1963 ali pa jih bodo v teh dneh, nakar se bodo tovariši z večjo vnemo lotili vpisovanja novih članov. Možnosti za vpis novih tovarišev je mnogo. In smernice, ki jih je dal X. vsedržavni kongres so zelo jasne. Seveda je tudi pri tem

Svetovinska sekcija «Vostok» je prva dosegla svoj cilj

delu potrebna načrtnost in opustitev vsakega sektaštva.

Izmed sekcij v tržaški federaciji naj omenimo sekcijo «Vostok» pri Sv. Ivanu, ki je včlanjevanje izvršila 100%. V sekciji Tomažič v Trstu so doslej obnovili nad 60% članskih izkaznic, v sekciji VOM pa nad 50%. Sekcija pri Sv. Jakobu v Trstu je doslej vpisala 7 novih članov, sekcija pri Sv. Ani 3, sekcija Curiel 6, sekcija Pečar v Kolonji pa 2.

Izmed tržaških krožkov komunistične mladine naj omenimo krožek pri Sv. Ani, ki je poleg 100% obnovitve članskih izkaznic na novo vpisal 26 fantov in deklet. Krožek na Opčinah je doslej obnovil okrog 55% izkaznic.

Vabimo vse sekcije, naj čimprej sporoče dosežene rezultate federacijam. Tako bomo lahko v prihodnji in v naslednjih številkah obširneje poročali o njih.

Pismo uredništvu

Prejeli smo naslednje vprašanje: V časopisju smo brali, da se je jugoslovanski veleposlanik v Italiji, ko je obiskal Trst in druge kraje v naši deželi, srečal tudi s predstavnikoma slovenske narodne manjšine. Toda v seznamu slovenskih predstavnikov ni bilo objavljeno ime nobenega predstavnika tržaških komunistov. Znana stvar pa je, da prav komunisti predstavljajo večino Slovencev na Tržaškem.

Zakaj se niso predstavniki tržaške federacije KPI udeležili srečanja z veleposlanikom?

A. KRANJEC
Podlonjer

Iz pisarne tajništva Avtonomne tržaške federacije smo prejeli sledeče pojasnilo:

15. decembra so se predstavniki nekaterih slovenskih političnih skupin srečali z jugoslovanskim veleposlanikom v Italiji. Do srečanja je prišlo na jugoslovanskem generalnem konzulatu v Trstu. Kljub temu, da tržaška federacija KPI predstavlja večino Slovencev na Tržaškem, ni bila povabljen na omenjeno srečanje.

Čestitke

Popularna kulturna delavca, tovariša Neva Kranjec in Doro Cergolj iz Podlonjerja sta pred kratkim stopila v zakonski stan. «Delo» jima vošči mnogo sreče in zadovoljstva na njuni novi življenjski poti.

**ZDRAVNIK
DR. MAKS SUSTERSICH -
SUSTERSIC**

od 1. januarja 1963 ordinira
v Boljuncu št. 46/a
Sprejema tudi zavarovance
INAM

DELO
glasilo KPI
za slovensko narodno manjšino

Izhaja vsak petek
Urejuje uredniški odbor
Politični direktor: Marija Bernetič - Odgovorni urednik: Anton Mirko Kapelj - Uredništvo in uprava: Trst, ul. Capitollina 3, telef. 44-046/44-047.
Tiska: Tipografia Riva - Trst ul. Torrebiana 12.
Ceoletna naročnina 1300 lir, polletna 700 lir. Poštni tekoči čekovni račun št. 11/7000.
Cena oglasov po dogovoru

Na splošno lahko odgovorimo na izjavo predsednika Fanfanija, da bo le borba delavskega razreda preprečila nakano monopolistov, ki hočejo zmanjšati kupno moč delovnih ljudi.

Tragična smrt slovenskega učitelja

Na novo leto nas je pretresla grozna vest, da je učitelj Julijan Colautti iz Trebč, ki je poučeval na slovenski osnovni šoli na Proseku, utonil v Kopru. Vest je tem bolj pretresla tiste, ki smo mladega Julijana osebno poznali in cenili njegovo nesebično delovanje na ljudsko-prosvetnem polju.

Komaj nekaj dni je minilo od zelo uspele prireditve v Trebčah, katero je prav on s sodelovanjem vaščanov in prijateljev organiziral. Žal, je bila to zadnja njegova poba.

O nesreči ne bomo obširneje poročali, saj so o njej pisali vsi dnevniki in tudi radio je o njej poročal.

Pogreb blagega pokojnika se je vršil v času, ko je bil naš list že v tisku, zato bomo o njem poročali šele prihodnjič.

Težko prizadeti družini in predvsem neutolažljivi materi izražamo naše najgloblje sožalje.

Izvolitev novega sekretarja ZKM v Trstu

Za novega sekretarja Avtonomne tržaške federacije komunistične mladine je bil pretekli teden izvoljen tov. Fabio Giorgi-Jurjevič. Novi sekretar je po rodu Slovenec. Pred dvema letoma je maturiral na Slovenski trgovski akademiji v Trstu.

Novemu sekretarju čestitamo in mu želimo mnogo uspehov pri delu.